

Jelentés minden idők legnagyobb csillagászati konferenciájáról

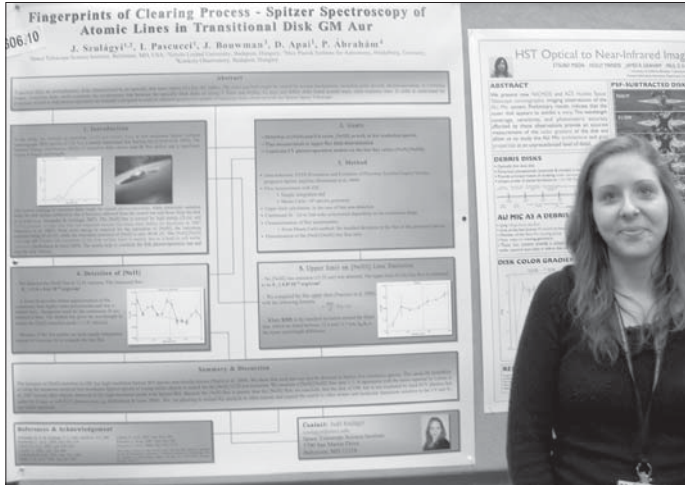
Január első hetében tartották az American Astronomical Society éves konferenciáját, ezúttal Washington DC-ben. Kollégáim nagyon ajánlották, hogy vegyek részt rajta, mivel – ahogy ők nevezték – ez a csillagászati „Ki kicsoda” találkozó, szakmai kapcsolatok építésére remek lehetőséget nyújt.

Ez a konferencia minden évben sokakat vonz, idén 3500 csillagász vett részt rajta, így ki is kiáltották minden idők legnagyobb csillagászati konferenciájának. Az biztos, hogy nem gyakran lát az ember ennyi csillagászt egy helyen... Egy hatalmas hotelben, számos konferencia teremben zajlottak az előadások, különböző szekciók egymással párhuzamosan; míg az alagsorban négy óriási teremben kaptak helyet a poszterek. Szerintem bőven 1000 fölött volt a poszterek száma, és hát az előadásokra is csupán 5 perc jutott emberenként.

Engem lenyűgözött, hogy mennyi híres csillagász jött el, akik teljesen közvetlen módon beszélgettek a korombeli fiatal diákokkal is. Persze a résztvevők nagy számából következik, hogy elég sok magyar is volt, többségüket még nem is ismertem eddig. Azt hiszem hárman voltunk az MCSE-ből: Bakos Gáspár (CfA), Németh Péter (Florida Institute of Technology), és jómagam (STScI). A legmegdöbbentőbb élmény talán az volt, amikor egy egyértelműen nem magyar nevű csillagász (Gerard Williger) odajött a poszteremhez, és tört magyarsággal kérte, hogy foglaljam össze a poszterem magyarul. Kiderült, hogy ő is félig-meddig magyar származású.

Viccesen megjegyeztük, hogy vigyáznunk kell, mit mondunk egymást közt magyarul, ennyi magyar résztvevővel már elvesztette a magyar a „kódnyelv” szerepét.

Nagyon érdekes volt ez a rendezvény, sok új felfedezést jelentettek be, csak egy kiragadott példa a Kepler misszió legújabb eredményei közül: öt új exobolygó, köztük az egyik meglepően kis sűrűségű. Persze diák szemmel is hasznos volt látni mások posztereit: hogy néznek ki az igazán jó poszterek, melyek a kevésbé jók; és ugyanígy az előadások tekintetében is.

Mivel ez egy éves konferencia volt, ezért természetesen a témák, szekciók is rendkívül sokrétűek voltak, a csillagászat minden területét lefedték. Az embernek egy saját programfüzetet kellett összeállítania online, hogy el tudjon menni az öt érdeklő előadásokra, és meg tudja nézni a posztereket a saját témájában, s persze így is sok előadás ütközött.

Tartanak évközi konferenciát is az amerikai csillagászok számára, de az jóval kisebb volumenű, s általában májusban tartják. Idén Miamiában kerül megrendezésre, remélem, lesz lehetőségem azon is részt venni, mert valóban egyedülálló élmény volt ez a januári AAS-konferencia.

Szulágyi Judit